ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1977

Vyhlásené: 10.08.1977 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

47

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 23. júna 1977
o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Mongolskou ľudovou republikou

Podľa svojho článku 45 ods. 1 dohovor nadobudol platnosť 20. júnom 1977.
České znenie dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister: Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR

medzi Československou socialistickou republikou a Mongolskou ľudovou republikou

Prezident Československej socialistickej republiky a Prezídium Veľkého ľudového churalu Mongolskej ľudovej republiky,

vedení prianím ďalej rozvíjať priateľské vzťahy v súlade so Zmluvou o priateľstve a spolupráci medzi Československou socialistickou republikou a Mongolskou ľudovou republikou, podpísanou 18. júna 1973 v Ulánbátare a

s prihliadnutím na to, že Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Mongolskou ľudovou republikou podpísaný 8. novembra 1963 v Prahe v dôsledku rozvoja vzájomných priateľských vzťahov vyžaduje novú zmluvnú úpravu,

sa rozhodli uzavrieť tento Konzulárny dohovor a vymenovali na tento účel za svojich splnomocnencov:

prezident Československej socialistickej republiky

Vladimíra Bartoša, veľvyslanca Československej socialistickej republiky v Mongolskej ľudovej republike,

Prezídium Veľkého ľudového churalu Mongolskej ľudovej republiky

Ojuna Chosbajara, námestníka ministra zahraničných vecí Mongolskej ľudovej republiky,

ktorí po výmene svojich plnomocenstiev, ktoré boli zistené v dobrej a náležitej forme, sa dohodli na tomto:

HLAVA I
DEFINÍCIE

Článok 1

V zmysle tohto dohovoru nižšie uvedené pojmy majú tento význam:

1. „Konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát a konzulárne zastupiteľstvo.
2. „Konzulárny obvod“ je územie, na ktorom je konzulárny úradník oprávnený vykonávať konzulárne funkcie.
3. „Vedúci konzulárneho úradu“ je osoba poverená vysielajúcim štátom výkonom tejto funkcie.
4. „Konzulárny úradník“ je osoba včítane vedúceho konzulárneho úradu poverená výkonom konzulárnych funkcií. Pojem „konzulárny úradník“ zahŕňa aj osobu vyslanú na konzulárny úrad na prax.
5. „Konzulárny zamestnanec“ je osoba, ktorá nie je konzulárnym úradníkom a ktorá vykonáva na konzulárnom úrade administratívne alebo technické funkcie. Pojem „konzulárny zamestnanec“ zahŕňa aj osobu, ktorá pracuje ako vodič, člen domáceho personálu, záhradník alebo plní iné úlohy spojené so starostlivosťou o konzulárny úrad.
6. Pojem „občan vysielajúceho štátu“ zahŕňa aj právnické osoby.
7. „Konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov včítane rezidencie vedúceho konzulárneho úradu, ako aj pozemkov, ktoré patria k týmto budovám alebo k častiam budov a ktoré sa užívajú výlučne na konzulárne účely bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom.
8. „Konzulárny archív“ zahŕňa všetku úradnú korešpondenciu, šifry, dokumenty, knihy, filmy, zvukové pásky a iné technické pracovné prostriedky, ako aj zariadenia určené na ich uloženie a ochranu.

9. „Loď“ je každé plavidlo plávajúce oprávnene pod vlajkou vysielajúceho štátu.
10. „Lietadlo“ je každé lietadlo, ktoré oprávnene nesie označenie štátnej príslušnosti a registráciu vysielajúceho štátu.

HLAVA II
ZRIAĎOVANIE KONZULÁRNYCH ÚRADOV, VYMENOVANIE KONZULÁRNYCH ÚRADNÍKOV

Článok 2

1. Konzulárny úrad sa môže zriadiť v prijímajúcom štáte len s jeho súhlasom.
2. Sídlo konzulárneho úradu, jeho klasifikácia a konzulárny obvod sa určujú po vzájomnom súhlase vysielajúceho a prijímajúceho štátu.

Článok 3

1. Vysielajúci štát pred vymenovaním vedúceho konzulárneho úradu si diplomatickou cestou vyžiada súhlas prijímajúceho štátu s jeho osobou.
2. Vysielajúci štát diplomatickou cestou odovzdá prijímajúcemu štátu konzulský patent alebo iný dokument o vymenovaní vedúceho konzulárneho úradu, jeho triede a konzulárnom obvode, v ktorom bude vykonávať svoje funkcie, a ďalej o mieste, v ktorom má konzulárny úrad svoje sídlo.
3. Po predložení konzulského patentu alebo iného dokumentu o vymenovaní vedúceho konzulárneho úradu udelí prijímajúci štát tomuto vedúcemu v čo najkratšom čase exequatur alebo iné povolenie.
4. Vedúci konzulárneho úradu sa ujme výkonu svojich funkcií po udelení exequatur alebo iného povolenia prijímajúcim štátom.
5. Prijímajúci štát môže vedúcemu konzulárneho úradu pred udelením exequatur alebo iného povolenia povoliť, aby vykonával svoje funkcie dočasne.
6. Prijímajúci štát urobí po udelení exequatur alebo iného povolenia nevyhnutné opatrenia, aby vedúci konzulárneho úradu mohol vykonávať svoje funkcie.

Článok 4

Vysielajúci štát diplomatickou cestou vopred oznámi prijímajúcemu štátu meno a priezvisko, občianstvo, ako aj triedu každého konzulárneho úradníka, ktorý vykonáva inú funkciu než funkciu vedúceho konzulárneho úradu.

Článok 5

1. Konzulárnym úradníkom môže byť len občan vysielajúceho štátu.
2. Konzulárnym zamestnancom môže byť občan vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu. Ak konzulárnym zamestnancom je občan prijímajúceho štátu alebo občan vysielajúceho štátu s trvalým bydliskom v prijímajúcom štáte, treba pri jeho prijatí dodržať právne predpisy prijímajúceho štátu.

Článok 6

Prijímajúci štát môže kedykoľvek oznámiť bez toho, žeby bol povinný oznámiť vysielajúcemu štátu dôvody, že exequatur alebo iné povolenie vedúceho konzulárneho úradu bolo odvolané alebo že konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec je nežiadúcou osobou. V takých prípadoch vysielajúci štát tohto konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca, pokiaľ sa už ujal svojich funkcií, odvolá. Ak vysielajúci štát v primeranom čase nesplní túto svoju povinnosť, môže prijímajúci štát odoprieť uznať takú osobu za konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca.

HLAVA III
VÝHODY, VÝSADY A IMUNITY

Článok 7

Prijímajúci štát poskytne konzulárnym úradníkom a konzulárnym zamestnancom potrebnú ochranu a urobí nevyhnutné opatrenia, aby mohli vykonávať svoje funkcie a uplatňovať svoje práva, výhody, výsady a imunity priznané im týmto dohovorom a právnymi predpismi prijímajúceho štátu. Tak isto zabezpečí ochranu konzulárneho úradu a obydlí konzulárnych úradníkov.

Článok 8

1. Ak vedúci konzulárneho úradu nemôže z nejakého dôvodu vykonávať svoje funkcie alebo ak miesto vedúceho je dočasne neobsadené, môže vysielajúci štát výkonom funkcie vedúceho poveriť konzulárneho úradníka tohto alebo iného konzulárneho úradu v prijímajúcom štáte alebo člena diplomatického personálu svojej diplomatickej misie v prijímajúcom štáte. Prijímajúci štát musí byť o tom vysielajúcim štátom diplomatickou cestou vopred upovedomený.
2. Osoba poverená dočasným vedením konzulárneho úradu požíva rovnaké práva, výhody, výsady a imunity, aké patria vedúcemu konzulárneho úradu podľa tohto dohovoru.
3. Pridelenie člena diplomatického personálu diplomatickej misie na konzulárny úrad podľa odseku 1 sa nedotýka jeho výsad a imunít, ktoré sa mu poskytujú na základe jeho diplomatického štatusu.

Článok 9

1. Práva a povinnosti konzulárnych úradníkov uvedené v tomto dohovore sa vzťahujú rovnakou mierou na členov diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu poverených konzulárnymi funkciami.
2. Výkon konzulárnych funkcií osobami spomínanými v odseku 1 sa nedotýka výsad a imunít, ktoré im patria na základe ich diplomatického štatusu.

Článok 10

1. Vysielajúci štát môže v zhode s právnymi predpismi prijímajúceho štátu získavať do vlastníctva budovy alebo časti budov alebo najímať pozemky pre konzulárny úrad alebo na byty konzulárnych úradníkov alebo konzulárnych zamestnancov. Prijímajúci štát pritom poskytne vysielajúcemu štátu, pokiaľ to bude potrebné, všetku pomoc a podporu.
2. Ustanovenia odseku 1 nezbavujú vysielajúci štát povinnosti dodržiavať právne predpisy o výstavbe a územnom plánovaní, ktoré platia pre oblasť, kde sú spomínané budovy, časti budov alebo pozemky k nim patriace.

Článok 11

1. Na budove konzulárneho úradu môže byť umiestnený štátny znak a označenie konzulárneho úradu v jazyku vysielajúceho štátu a prijímajúceho štátu.
2. Na budove konzulárneho úradu a na rezidencii vedúceho konzulárneho úradu môže byť vyvesená vlajka vysielajúceho štátu.
3. Vedúci konzulárneho úradu môže na svojich dopravných prostriedkoch používať vlajku vysielajúceho štátu.

Článok 12

1. Budovy a časti budov, ktoré sa používajú výhradne na účely konzulárneho úradu, ako aj pozemky, ktoré k nim patria, sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu do nich nesmú vstúpiť bez povolenia vedúceho konzulárneho úradu, vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu alebo nimi splnomocnenej osoby.
2. Ustanovenia odseku 1 sa vzťahujú aj na obydlia konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov.

Článok 13

Archívy konzulárneho úradu sú vždy a bez ohľadu na to, kde sa nachádzajú, nedotknuteľné.

Článok 14

1. Konzulárny úrad má právo na spojenie so svojou vládou alebo s diplomatickými misiami a inými konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu nezávisle od toho, kde sa nachádzajú. Konzulárny úrad môže za týmto účelom používať všetky obvyklé spojovacie prostriedky, šifry, kuriérov a kuriérne batožiny. Rádiovú stanicu možno zriadiť a mať v prevádzke len so súhlasom prijímajúceho štátu.

   Pri používaní obvyklých spojovacích prostriedkov platia pre konzulárny úrad rovnaké sadzby ako pre diplomatickú misiu.

2. Úradná pošta a kuriérna batožina, ak je na nich ich úradná povaha zreteľne vyznačená, sú nedotknuteľné a orgány prijímajúceho štátu ich nesmú ani kontrolovať, ani zadržiavať, a to bez ohľadu na použité spojovacie prostriedky.

3. Osobám dopravujúcim konzulárnu batožinu (konzulárnym kuriérom) sa poskytujú rovnaké práva, výsady a imunity ako diplomatickým kuriérom vysielajúceho štátu.

4. Konzulárnu batožinu možno zveriť kapitánovi lietadla alebo lode, ktorý dostane úradnú listinu, v ktorej je uvedený počet batožín. Nepovažuje sa však za konzulárneho kuriéra. Konzulárny úradník je oprávnený túto batožinu od kapitána lietadla alebo lode priamo a bez prekážok prevziať alebo im ju odovzdať.

Článok 15

Osoba konzulárneho úradníka a konzulárneho zamestnanca je nedotknuteľná. Tieto osoby sa nesmú ani zadržať, ani vziať do väzby. Prijímajúci štát je povinný zaobchádzať s nimi s náležitou úctou a musí urobiť opatrenia potrebné na zabezpečenie ochrany ich osoby, slobody a dôstojnosti.

Článok 16

1. Konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec je vyňatý z trestnej, občianskoprávnej a správnej jurisdikcie prijímajúceho štátu a nepodlieha jeho donucovacím opatreniam s výnimkou:

   a) žalôb súvisiacich s osobným nehnuteľným majetkom nachádzajúcim sa v prijímajúcom štáte, pokiaľ ho nemá v držaní v mene vysielajúceho štátu na konzulárne účely;

   b) žalôb v konaní o dedičstvo, v ktorom konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec vystupuje súkromne a nie v mene vysielajúceho štátu ako vykonávateľ závetu, správca pozostalosti, dedič alebo odkazovník;

   c) žalôb súvisiacich so slobodným povolaním alebo so súkromnou zárobkovou činnosťou, ktoré konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec vykonáva v prijímajúcom štáte popri svojich úradných funkciách.

2. Proti konzulárnemu úradníkovi alebo proti konzulárnemu zamestnancovi sa môže viesť súdny výkon rozhodnutia len v prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a), b), c) a za predpokladu, že sa dá vykonať bez porušenia nedotknuteľnosti jeho osoby alebo jeho obydlia.

3. Rodinní príslušníci konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti, sú taktiež vyňatí z jurisdikcie prijímajúceho štátu a požívajú osobnú nedotknuteľnosť ako konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec. Za rovnakých predpokladov nepodliehajú títo rodinní príslušníci ani donucovacím opatreniam prijímajúceho štátu.

4. Vysielajúci štát sa môže vzdať imunity konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov, ako aj ich rodinných príslušníkov. Vzdanie sa musí byť v každom prípade výslovné a musí sa písomne oznámiť prijímajúcemu štátu. Vzdať sa vyňatia z jurisdikcie v civilných a správnych veciach neznamená vzdať sa imunity čo do výkonu rozhodnutia, ktorej sa treba vzdať osobitne.

5. Ak podá žalobu osoba, ktorá podľa tohto článku je vyňatá z jurisdikcie, nemôže sa odvolávať vyňatia z jurisdikcie čo do protižaloby, ktorá je v priamej súvislosti s hlavnou žalobou.

Článok 17

1. Konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec nie je povinný vypovedať ako svedok.
2. Ak vysielajúci štát súhlasí s tým, aby konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec vypovedal ako svedok, môže na požiadanie vypovedať.
3. Nepripúšťa sa donucovať konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca, aby vypovedal ako svedok, aby sa za týmto účelom ustanovil na súd alebo aby bol v prípade odmietnutia výpovede alebo pri neustanovení sa pred súd volaný na zodpovednosť.
4. Konzulárny zamestnanec, ktorý je občanom prijímajúceho štátu alebo ktorý má v tomto štáte trvalé bydlisko, môže odmietnuť svedeckú výpoveď o úradných veciach.
5. Pri použití ustanovenia odseku 2 sa urobia potrebné opatrenia, aby sa zamedzilo narušenie činnosti konzulárneho úradu. Pokiaľ je to možné, ústne alebo písomné svedecké výpovede sa môžu urobiť na konzulárnom úrade alebo v byte príslušného konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca.
6. Ustanovenia tohto článku sa vzťahujú na všetky konania a pojednávania pred súdmi a inými štátnymi orgánmi.
7. Ustanovenia tohto článku sa budú uplatňovať obdobne voči rodinným príslušníkom konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca, pokiaľ tieto osoby žijú s nimi v spoločnej domácnosti.

Článok 18

Konzulárny úradník je v prijímajúcom štáte oslobodený od všetkých štátom vynútiteľných povinností. Rovnako tak sú oslobodení konzulárni zamestnanci a rodinní príslušníci konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov žijúci s nimi v spoločnej domácnosti.

Článok 19

Konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec, ako aj jeho rodinní príslušníci žijúci s ním v spoločnej domácnosti nepodliehajú povinnostiam, ktoré vyplývajú z právnych predpisov prijímajúceho štátu o ohlasovacej povinnosti cudzincov a o získaní povolenia na pobyt.

Článok 20

1. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte oslobodený od všetkých daní a iných poplatkov
   a) z pozemkov, budov alebo častí budov, ktoré sa užívajú výhradne na konzulárne účely, včítane obydlí konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov, ak sú vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo v jeho mene najaté;
   b) zo zmlúv a listín, ktoré sa týkajú nadobudnutia uvedených nehnuteľností, pokiaľ ich vysielajúci štát získava výhradne na konzulárne účely.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nevzťahujú na uhrádzanie služieb.

Článok 21

Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte oslobodený od všetkých daní a poplatkov z majetku, ktorý je vlastníctvom vysielajúceho štátu alebo je v jeho držaní alebo používaní a užíva sa na konzulárne účely. To platí aj pre získavanie takého hnuteľného majetku, za ktorý by vysielajúci štát musel v každom inom prípade tieto dane a poplatky z majetku zaplatiť.

Článok 22

Konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec nie je povinný platiť prijímajúcemu štátu dane zo svojich služobných príjmov.

Článok 23

1. Konzulárny úradník a konzulárny zamestnanec, ako aj ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú oslobodení v prijímajúcom štáte od všetkých štátnych, oblastných a miestnych daní a poplatkov včítane daní a poplatkov z hnuteľného majetku, ktorý im patrí.
2. Oslobodenie uvedené v odseku 1 sa nevzťahuje
   a) na nepriame dane, ktoré sú spravidla obsiahnuté v cene tovaru alebo služieb;
   b) na poplatky a dane zo súkromného nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa na území prijímajúceho štátu, pokiaľ už nie je oslobodený podľa článku 20;
   c) na dedičské dane alebo dane a poplatky za prevod majetku, ktoré vyberá prijímajúci štát;
   d) na dane a poplatky zo súkromných príjmov, ktorých zdroje sú v prijímajúcom štáte;
   e) na súdne, registračné, hypotečné, listinné, kolkové a správne poplatky, pokiaľ oslobodenie sa už neposkytlo podľa článku 20;
   f) na poplatky, ktoré sa vyberajú za skutočne preukázané služby.

Článok 24

1. Všetky predmety včítane motorových vozidiel, ktoré sú dovezené na úradnú potrebu konzulárneho úradu, sú v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu oslobodené od colných poplatkov a daní, ktoré sa vyberajú v súvislosti alebo na základe dovozu, práve tak ako predmety dovezené výlučne na úradnú potrebu diplomatickej misie.
2. Konzulárny úradník a jeho rodinní príslušníci sú oslobodení od colnej kontroly.

   Konzulárny úradník a konzulárny zamestnanec, ako aj ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú, pokiaľ ide o ich batožiny a iné predmety, ktoré sú určené na ich osobnú potrebu, oslobodení od colných poplatkov a daní vyberaných v súvislosti alebo na základe dovozu práve tak ako zodpovedajúce kategórie personálu diplomatickej misie.
3. Pod výrazom „príslušná kategória personálu diplomatickej misie“ v odseku 2 tohto článku sa rozumejú členovia diplomatického personálu, ak ide o konzulárnych úradníkov, a členovia administratívno-technického personálu, ak ide o zamestnancov konzulárneho úradu.

Článok 25

1. V súvislosti s konzulárnou činnosťou môže konzulárny úrad vyberať poplatky ustanovené vysielajúcim štátom.
2. Vysielajúci štát je oslobodený od všetkých štátnych, oblastných a miestnych daní a poplatkov predpísaných a vyberaných prijímajúcim štátom zo súm uvedených v bode 1 tohto článku.

Článok 26

Všetky osoby požívajúce podľa tohto dohovoru výhody, výsady a imunity sú povinné bez ujmy na týchto výhodách, výsadách a imunitách dodržiavať právne predpisy prijímajúceho štátu včítane dopravných a poisťovacích predpisov pre motorové vozidlá.

Článok 27

Prijímajúci štát poskytne konzulárnemu úradníkovi a konzulárnemu zamestnancovi na výkon ich úradných povinností voľnosť pohybu a cestovania vnútri konzulárneho obvodu, pokiaľ to neodporuje jeho právnym predpisom o pobyte v oblastiach, do ktorých je vstup a pobyt z dôvodov bezpečnosti štátu zakázaný alebo obmedzený.

Článok 28

Ustanovenia článku 10 ods. 1, čl. 12 ods. 2, čl. 15, 16 ods. 1, 2, 3, čl. 17 ods. 1, 2, 3, 7, čl. 18, 19, 22, 23 ods. 1, čl. 24 ods. 2 tohto dohovoru sa nevzťahujú na občanov prijímajúceho štátu ani na osoby trvale sa zdržiavajúce v prijímajúcom štáte.

HLAVA IV
KONZULÁRNE FUNKCIE

Článok 29

Konzulárny úradník sa usiluje o upevňovanie priateľských vzťahov medzi zmluvnými stranami a prispieva k všestrannému rozvoju a prehlbovaniu bratskej spolupráce v politickej, hospodárskej, vedeckej, kultúrnej, právnej, turistickej oblasti a v ďalších oblastiach a v konzulárnom obvode chráni práva a záujmy vysielajúceho štátu a jeho občanov včítane právnických osôb.

Článok 30

1. Konzulárny úradník má právo vykonávať v konzulárnom obvode funkcie, ktoré sú zakotvené v tejto hlave. Konzulárny úradník môže okrem toho vykonávať aj iné konzulárne funkcie, pokiaľ nie sú v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.
2. Konzulárny úradník sa môže pri výkone svojich konzulárnych funkcií priamo obracať tak písomne, ako aj ústne na príslušné miestne orgány konzulárneho obvodu, ako aj na príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu.
3. Konzulárny úradník môže so súhlasom prijímajúceho štátu vykonávať funkcie aj mimo konzulárneho obvodu.

Článok 31

1. Konzulárny úradník je oprávnený vo svojom konzulárnom obvode:
   a) viesť evidenciu občanov vysielajúceho štátu;
   b) prijímať žiadosti vo veciach štátneho občianstva a vydávať príslušné doklady, ktoré vyžadujú právne predpisy vysielajúceho štátu;
   c) v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prijímať vyhlásenie o uzavretí manželstva za predpokladu, že ide o občanov vysielajúceho štátu;
   d) evidovať a byť informovaný o narodení alebo úmrtí občanov vysielajúceho štátu;
   e) v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prijímať vyhlásenie týkajúce sa rodinných pomerov občanov vysielajúceho štátu.
2. Konzulárny úradník informuje príslušné orgány prijímajúceho štátu o vykonávaní úkonov ustanovených v odseku 1 písm. c), d), ak to vyžadujú právne predpisy prijímajúceho štátu.
3. Ustanovenia odseku 1 písm. c) a d) tohto článku nezbavujú občanov vysielajúceho štátu povinnosti dodržiavať príslušné právne predpisy prijímajúceho štátu.

Článok 32

Konzulárny úradník je oprávnený vo svojom konzulárnom obvode:

a) vydávať, predlžovať, meniť, rušiť a odoberať, prípadne zadržiavať cestovné doklady občanov vysielajúceho štátu;
b) vydávať alebo zrušovať všetky druhy víz osobám, ktoré si prajú cestovať do vysielajúceho štátu.

Článok 33

Konzulárny úradník môže prevziať starostlivosť nad neplnoletým občanom vysielajúceho štátu v rozsahu právomoci súdu, ak je to v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 34

1. Konzulárny úradník má právo v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho a prijímajúceho štátu vykonávať v konzulárnom obvode notárske úkony
   a) pre osoby nezávisle od ich štátneho občianstva, ak ide o uplatnenie vo vysielajúcom štáte;
   b) pre osoby vysielajúceho štátu na uplatnenie v cudzine.

2. Konzulárny úradník má právo vyhotovovať preklady listín alebo overovať správnosť prekladu, ako aj overovať listiny.

Článok 35

Listiny vyhotovené, preložené alebo overené konzulárnym úradníkom v zhode s článkom 34 sa v prijímajúcom štáte považujú za doklady majúce rovnakú právnu účinnosť a preukaznosť ako doklady vyhotovené, preložené alebo overené príslušnými orgánmi alebo inštitúciami prijímajúceho štátu.

Článok 36

1. Konzulárny úradník má právo prijímať do úschovy pre občanov vysielajúceho štátu dokumenty, peniaze, cennosti a iné im patriace predmety.
2. Tieto veci vzaté do úschovy sa môžu vyviezť z prijímajúceho štátu len v súlade s jeho právnymi predpismi.

Článok 37

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia konzulárneho úradníka o úmrtí občana vysielajúceho štátu a informujú ho o dedičstve, o dedičoch, o poručiteľoch a o závete.
2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu informujú konzulárneho úradníka o začatí konania o dedičstve v tomto štáte, ak dedič alebo poručiteľ je občanom vysielajúceho štátu.

   To sa vzťahuje aj na prípady, keď sa príslušné orgány dozvedia o dedičstve v prospech občana vysielajúceho štátu na území tretieho štátu.

Článok 38

Konzulárny úradník má v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu právo zastupovať v konzulárnom obvode občanov vysielajúceho štátu pred orgánmi prijímajúceho štátu, ak pre neprítomnosť alebo z iných vážnych dôvodov nemôžu včas uplatňovať svoje práva a záujmy. Zastupovanie trvá tak dlho, kým zastupované osoby neustanovia svojich splnomocnencov alebo samy neprevezmú hájenie svojich práv a záujmov.

Článok 39

1. Konzulárny úradník má právo v konzulárnom obvode nadviazať a udržiavať styk s každým občanom vysielajúceho štátu, radiť mu a poskytovať mu všetku pomoc a v nevyhnutných prípadoch urobiť opatrenia na zabezpečenie právnej pomoci. Prijímajúci štát žiadnym spôsobom neobmedzuje právo občana vysielajúceho štátu spojiť sa s konzulárnym úradom alebo konzulárny úrad navštíviť.
2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia bez meškania konzulárneho úradníka o zadržaní alebo vzatí do väzby občana vysielajúceho štátu.
3. Konzulárny úradník má právo čo najskôr navštíviť občana vysielajúceho štátu, ktorý bol zadržaný, vzatý do väzby alebo ktorý odpykáva trest odňatia slobody, a udržiavať s ním styk. Tieto práva sa uskutočňujú v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu za podmienky, že tieto právne predpisy ich nezrušujú.

Článok 40

1. Konzulárny úradník je oprávnený poskytovať akúkoľvek podporu a pomoc lodiam vysielajúceho štátu v prístavoch a vo vnútorných vodách prijímajúceho štátu.
2. Konzulárny úradník má právo vstupovať na palubu lode a spojiť sa s kapitánom a členmi posádky a kapitán a posádka lode môže nadviazať styk s konzulárnym úradníkom, len čo loď dostala povolenie na voľný styk s pobrežím.
3. Konzulárny úradník môže požiadať o pomoc príslušné orgány prijímajúceho štátu v akejkoľvek otázke, pokiaľ ide o lode vysielajúceho štátu, alebo vo veci kapitána a posádky.

Článok 41

Konzulárny úradník je v konzulárnom obvode oprávnený:

1. vyšetrovať akúkoľvek udalosť postihnuvšiu loď vysielajúceho štátu, vypočuť kapitána a člena posádky lode vysielajúceho štátu, kontrolovať lodné dokumenty, prijímať vyhlásenia o ceste i mieste určenia lode, uľahčiť príchod lode, jej pobyt a odchod z prístavu bez toho, žeby porušil práva orgánov prijímajúceho štátu;
2. riešiť spor vzniknutý medzi kapitánom lode a ktorýmkoľvek členom posádky včítane sporov týkajúcich sa mzdy a pracovnej zmluvy, ak to dovoľujú právne predpisy vysielajúceho štátu a bez toho, žeby porušil práva orgánov prijímajúceho štátu;
3. v prípade potreby urobiť opatrenia na poskytnutie liečebnej pomoci kapitánom lodí alebo členom posádky alebo umožniť im návrat do vlasti;
4. prevziať, vystaviť alebo overiť akékoľvek vyhlásenie alebo iný dokument určený pre loď, a to podľa právnych predpisov vysielajúceho štátu.

Článok 42

1. Ak súd alebo iný príslušný orgán prijímajúceho štátu hodlá urobiť akékoľvek donucovacie opatrenia na palube lode vysielajúceho štátu alebo vyšetrovať, upovedomia o tom orgány prijímajúceho štátu príslušného konzulárneho úradníka. Oznámenie sa musí podať pred vykonaním opatrenia tak, aby sa konzulárny úradník alebo jeho zástupca mohol na ňom zúčastniť. Ak sa na ňom konzulárny úradník alebo jeho zástupca nezúčastnil, podajú mu na jeho žiadosť príslušné orgány prijímajúceho štátu úplné informácie o vykonanom opatrení.
2. Odsek 1 tohto článku sa vzťahuje aj na prípad výsluchu kapitána lode alebo členov posádky prístavnými orgánmi na pevnine.
3. Ustanovenie tohto článku sa nevzťahuje na riadnu colnú, pasovú a zdravotnú kontrolu alebo na akýkoľvek iný podobný úkon, ktorý by bol vykonaný na žiadosť kapitána lode alebo s jeho súhlasom.

Článok 43

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia podľa možnosti v čo najkratšom čase príslušného konzulárneho úradníka, ak loď vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte stroskotala, narazila na plytčinu, bola vrhnutá na breh alebo ju postihla iná nehoda, alebo ak na pobreží prijímajúceho štátu alebo v jeho blízkosti sa nájde akýkoľvek predmet, ktorý je vlastníctvom občana vysielajúceho štátu, alebo ak sa tento predmet dostane do prístavu tohto štátu, včítane prípadu, keď bol súčasťou nákladu stroskotanej lode tretieho štátu. Príslušné orgány informujú konzulárneho úradníka aj o opatreniach, ktoré urobili v záujme záchrany osôb, lode, lodného nákladu a majetku nachádzajúceho sa na palube lode, ako aj predmetov tvoriacich časť lode alebo súčasť lodného nákladu, nachádzajúcich sa však mimo lode.
2. Konzulárny úradník môže poskytnúť lodi, cestujúcim a členom posádky akúkoľvek pomoc a za týmto účelom požiadať o pomoc príslušný orgán prijímajúceho štátu.

   Konzulárny úradník môže urobiť opatrenia podľa odseku 1 tohto článku, môže taktiež urobiť opatrenia potrebné na opravu lode alebo sa obrátiť na príslušné orgány so žiadosťou, aby urobili a vykonali také opatrenia.
3. Ak sa na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu nájde stroskotaná loď vysielajúceho štátu alebo akýkoľvek predmet, ktorý patrí k lodi, alebo ak sa loď dostane do prístavu a kapitán lode alebo jej vlastník, jeho zástupca alebo poisťovacie orgány nie sú schopní postarať sa o takú loď alebo predmet alebo s nimi naložiť, treba považovať konzulárneho úradníka za splnomocneného, aby v mene vlastníka lode urobil také opatrenia, ktoré by za tým účelom urobil sám vlastník.

   Tieto ustanovenia sa použijú aj na každý taký predmet, ktorý je súčasťou lodného nákladu a je vlastníctvom fyzickej alebo právnickej osoby vysielajúceho štátu.

4. Ak sa na pobreží, v blízkosti pobrežia alebo v prístave prijímajúceho štátu nájde akýkoľvek predmet, ktorý je súčasťou nákladu stroskotanej lode tretieho štátu, ale je vlastníctvom fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá je občanom vysielajúceho štátu, v prípade, že kapitán lode ani jeho vlastník, jeho zástupca alebo poisťovací orgán sa oň nemôžu postarať alebo s ním naložiť, považuje sa konzulárny úradník za splnomocneného na to, aby v mene vlastníka urobil také opatrenia, ktoré by za tým účelom urobil aj vlastník sám.

Článok 44

Články 40-43 sa primerane vzťahujú aj na lietadlá, pokiaľ príslušné medzinárodné zmluvy o leteckej doprave neustanovujú inak.

HLAVA V
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 45

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii. Nadobúda platnosť tridsiatym dňom po výmene ratifikačných listín, ktorá sa uskutoční v Prahe.
2. Tento dohovor zostane v platnosti až do uplynutia šiestich mesiacov, počítané odo dňa, keď jedna z vysokých zmluvných strán oznámi druhej vysokej zmluvnej strane výpoveď dohovoru.
3. Nadobudnutím platnosti tohto dohovoru stráca platnosť Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Mongolskou ľudovou republikou uzavretý 8. novembra 1963 v Prahe.

Na dôkaz toho splnomocnenci oboch vysokých zmluvných strán tento dohovor podpísali a opatrili pečaťami.

Dané v Ulánbátare 3. júna 1976 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom, mongolskom a ruskom jazyku, pričom všetky znenia majú rovnakú platnosť. V prípade nejednotného výkladu tohto dohovoru ruský text je rozhodujúci.

V mene prezidenta Československej socialistickej republiky:

V. Bartoš v. r.

V mene Prezídia Veľkého ľudového churalu Mongolskej ľudovej republiky:

O. Chosbajar v. r.

V mene prezidenta Československej socialistickej republiky:

PROTOKOL ku Konzulárnemu dohovoru medzi Československou socialistickou republikou a Mongolskou ľudovou republikou

Pri podpise Konzulárneho dohovoru medzi Československou socialistickou republikou a Mongolskou ľudovou republikou (ďalej len „dohovor“), ku ktorému došlo dnešného dňa, sa splnomocnenci zmluvných strán dohodli na tomto:

1. Upovedomenie konzulárneho úradníka uvedené v odseku 2 článku 39 dohovoru sa vykonáva do troch dní od vzatia do väzby alebo od iného zadržania občana vysielajúceho štátu.
2. Práva konzulárneho úradníka navštevovať občana vysielajúceho štátu a rokovať s ním, uvedené v odseku 3 článku 39 dohovoru, sa poskytujú najneskoršie od štvrtého dňa od vzatia do väzby alebo od iného zadržania takého občana.
3. Práva konzulárneho úradníka, uvedené v odseku 3 článku 39 dohovoru, navštevovať občana vysielajúceho štátu a rokovať s ním v čase, keď je vo väzbe alebo inak zadržaný alebo si odpykáva trest odňatia slobody, sa poskytujú v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.
4. Tento Protokol je neoddeliteľnou súčasťou dohovoru.

Na dôkaz toho splnomocnenci oboch zmluvných strán podpísali tento Protokol a opatrili ho svojimi pečaťami.

Dané v Ulánbátare 3. júna 1976 vo dvoch vyhotoveniach, každé v jazyku českom, mongolskom a ruskom, pričom všetky znenia majú rovnakú platnosť. V prípade nejednotného výkladu ruský text je rozhodujúci.

V. Bartoš v. r.

V mene Prezídia Veľkého ľudového churalu Mongolskej ľudovej republiky:

O. Chosbajar v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.